

KURANDA İSMİ GEÇTİĞİ HALDE

PEYGAMBER OLMASINDA İHTİLAF OLAN KİMSELER

Babil (Irak bölgesi) hükümdarı Buhtunnasır ordusu ile Kudüs'ü harab edip İsrailoğullarının çoğunu öldürdü. Bir kısmını esir edip kendi ülkesine götürdü.

Bunların içinde çocuk yaşta olan Üzeyr (**Aleyhisselam**)'da vardı. Aradan yıllar geçti. Üzeyr (**Aleyhisselam**) büyüdü. Allah'ın izni ile zalim-lerin elinden kurtulup Kudüs'e geldi. Hımarını (eşğini) yanına alıp şehrin yakınlarına geldi. Karnı acıkınca oturup yemeğini yedi.

O sırasında şöyle düşünmüştü. Şu Kudüs şehri böyle harabe olduk tan sonra Allah bunu nasıl ihya edecek. O sıra Allah'u Teala onu yüz sene kadar uyuttu. Uyandığı vakit eşği çürümüş fakat yiyecekleri bozulmamıştı. Allah'ın izni ile eşğin kemikleri bir araya toplanıp hayvan etlenip canlandı. Bunu gören Üzeyr (**Aleyhisselam**)

“Allah'ın her şeye kadir olduğunu iyice bildim” dedi.

Hayvanına binip Kudüse geldi. Şehirde yeniden tamir edilmiş hayat sürmeye başlamıştı. Tahmin ettiği bir eve gelip oradaki kör kadına Üzeyr (**Aleyhisselam**) dan sordu. Kadın onu tanıdığını fakat kaybolduğunu söyledi. Üzeyr (**Aleyhisselam**) dua ederek kadının gözleri iyileşti. Bunun üzerine kadın iman etti ve durumu Üzeyr

(Aleyhis-selam)

'in akrabalarına anlattı.

İsrailoğulları tam inanmak için başka bir alamet istediler. O da Tevratı ezbere okuyacağını söyledi. Bismillah diyerek Tevrat'ı okumaya başladı. Ellerinde gizledikleri Tevrat ile Üzeyr **(Aleyhisselam)**

okuduğunu karşılaştınca tıpatıp aynı buldular. Bu olaydan sonra pek çoğu iman etti. Fakat bir kısmı Üzeyr

(Aleyhisselam)

'in Allah'ın oğlu olduğunu iddia ederek küfre saplandı. Üzeyr

(Aleyhisselam)

İsrail oğulları içinde elli sene daha yaşayıp dine davet etti. Fakat bir kısmı küfürden dönmediler.

LOKMAN (Aleyhisselam)

Lokman **(Aleyhisselam)** Eyyüb **(Aleyhisselam)** soyundan olan salih bir kimsedir. Denildi ki bin sene yaşamış, Davud **(Aleyhisselam)**'a yetişmiş, ondan ilim almıştır. Hikmetli bir kimse olduğu söylenmiştir. Ona hikmet verilmesi, şükretmesi içindi.

Tıp ilminde mahirdir. Bütün bitkilerin hangi hastalığa şifa olduğunu bilirdi. İhtiyarlık ve ölümden başka her hastalığa Allah'ın izniyle şifa bulurdu.

Kur'an-ı Kerim'de oğluna yaptığı nasihatlar zikredilmiştir:

“Yavrucuğum! Allaha ortak koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür” demişti.

“Yavrucuğum! Yaptığın iş, bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derin-liklerinde bulunsa, yine de Allah onu senin karşına getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.

Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten men et, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir.

Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah kendini beğenmiş gururlu kimseleri asla sevmez. Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkeplerin sesidir.”

ZÜLKARNEYN (Aleyhisselam)

İsmi hakkında ihtilaf edilmiştir. Nuhun oğlu, Yafes oğlu Yunan'dır. Denildiki İskenderi rumidir. Meşhur olan budur, bütün dünyaya hakim olmuştur. Denildiki dünyaya müminlerden iki kişi Zülkarneyn ve Süleyman hakim olmuştur. Kafirlerden de iki kişi Nemrud ve Buhtun-nasır hakim oldu.

Zülkarneyn'in peygamber olmasında ihtilaf vardır. Denildi ki salih bir kuldur, Allah'u Teala ona yeryüzünün hakimiyetini, ilim ve hikmet verdi. Ona heybet giydirdi. Onun için gündüzü ve geceyi musahhar kıldı. Yürüdüğü zaman önünden bir nur giderdi. Arkasından karanlığa dönüşürdü.

Denildiki iki tane güzel saç örgüsü vardı. Veya sarığını doladığı iki tane boynuz gibi çıkıntıları vardı. Denildiki tacında iki boynuz vardı.

Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar buldu. Onun yanında (orada) bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz:

“Ey Zülkarneyn! Onlara ya azab edecek veya onların hakla-rında iyilik etme yolunu seçeceksin” dedik. O şöyle dedi:

“Haksızlık edeni cezalandıracağız, sonra o Rabbine döndürü lecek, sonra Allah da ona korkunç bir azab uygulayacak”

“İman edip de iyi davranan kimseye gelince, onun için de en güzel bir karşılık vardır. Ve emrimizden ona kolay olanını söyleye ceğiz.”

Güneşin doğduğu Şark’a ulaştı. Zencilerden bir kavme geldi. Onların elbise ve binaları yok idi. Güneşin doğduğu vakitte suya girerler, gündüz bitince geçimleri için dolaşırlardı.

İşte anlattığımız Zülkarneyn’in yüksekliği ve mülkünün genişliği böyledir. Muhakkak ordulardan, aletlerden ve mülk sebeblerinden herşeyi ona toplamıştık. O kadar ki onun ilmi ancak Allah’a aitti. Sedde ulaşmak için doğu ile batı arasında kuzeye doğru bir yol edin-di. Orda fesad çıkaran Yecüc ve Mecüc kavmi vardı.

Bunlar insanları öldürmek, memleketleri harab etmek ve ekinleri telef etmekle yeryüzünde fesat çıkarmaktadırlar.

Oradaki insanlar Zülkarneyn’den ücret karşılığında kendileri ile Yecüc ve Mecüc arasında bir set yapmasını istediler.

Yecüc ve Mecüc şerli kimselerdir. Denildiki Nuh’un evlatları Sam, Ham ve Yafestir. Sam Arap, Acem ve Rumların babasıdır. Ham Habeş lilerin ve zencilerin babasıdır. Yafes, Türklerin ve Hind tarafında olanların babasıdır. Yecüc ve Mecüc’de bunlara dahildir.

“Dedi ki rabbimin bana verdiği bol mal ve mülk sizin vere-ceğiniz ücretten çok daha hayırlıdır, sizinkine ihtiyacımız yoktur. Yalnız siz bize bedenleriniz ile veya sebatınız ile yardım edin, aranızda sağlam bir duvar yapalım”

“Demirden büyük parçaları getirin. İki dağın kenarına kadar eşit seviyeye gelince, körük kullananlar üfürsün. Öyle ki onlar ateş gibi kıpkırmızı olsunlar” sonra erimiş bakır getirilerek üzerine kaymak gibi döküldü. (Kaynak yapıldı.)

Artık onu aşamadılar. Çünkü çok yüksek oldu. Alttan deleme-diler, zira çok sertti. Denildi ki yerin altından kazılarak temeli suya kadar indirildi. Oraya kayalar ve eritilmiş bakır döküldü. Üzerine odun-lar kömürler konarak demir levhalar, iki dağın tepesine kadar yüksel-tildi. Hepsî, körüklere üfürülerek kızartılınca eritilmiş bakır üzerlerine dökülerek demirler birbirine kaynak edildi. Yekpare bir duvar haline geldi.

“Bu sed rabbim tarafından kullarına bir nimettir. Kıyamet vakti gelince veya Yecüc ve Mecücün çıkma vakti gelince seddi yerle bir edecek. Muhakkak Rabbimin vadi haktır, çaresiz olacaktır.”

Ebu Hureyre'den rivayet edildiki Yecüc ve Mecüc, seddi kazmak talar. Taki güneşin ışıklarını görünce üst taraftakiler “dönün yarın devam ederiz” derler. Allah'ı Teala seddi eski haline çevirir. Ertesi gün tekrar aynı şekilde devam ederler. Taki inşaallah diyene kadar, artık döndüklerinde bıraktıkları gibi bulurlar. Ve oradan çıkıp insanlara musallat olurlar. Suları araştırırlar. İnsanlar kalelerine saklanır.

Seddin arkasından çıktığı vakitte Ye'cüc ve Me'cüc birbirlerine karışır, suyun dalgalanması gibi. Kalabalıklarından dolayı izdiham olur. **O vakitte kıyamet saati için sura üfürülür. Hepsini hesab için bir araya cem ederiz.**

Yecüc ve Mecücün çıkışı, kıyamet alametleridir.